

این وسیله وصول بآن زیر که چون مقیاس را بچفت صفا
قابلیت محبت ذلّه جمیل علی اللّٰه عزّ شأنه بوده باشد
و بواسطه ترک محبت طمانه طبیعی در حدّ ضامانده اگر ناگاه
بر توی از انوار جمال از برده است و کلی صورت در
سوزن شمایل مشابه اعضا متخالف الاجزاء است
صحیح الحدّ حسن التّلاق طلب لایق **بسی** شرف کار
خوش سخی حال که مرگم نه در غل هر غمناکی بهمی کل نو
شکفته وین باکی ز لایق است برده هر باکی غمنا
برده هر آینه منع دل آن مقبل بران اقبال نماید و در هوا
محبت او پروبال کشاید سپردانه او شود و شکار دام او
کرد از همه مقصود دنیا روی برگرداند بلکه جز او مقصود
دیگر نماند **بانی** از سجد خوانده چهار آینه مرغوشه است
بر در یار آینه از هر چه نه عشق یار بر آید او را بهر
جان فرزند ار آینه عشق و شعله شوق در نما و شوق
کرد و محبت کشف عبارت از استغناش دل است بهر کوی **بسی**

سختی نروغناوه غفلت از بر بصیرت او بکشاید
عبارت کثرت از آینه حقیق او بر داند دیده او تریب
کرد و دل او حقیق شناس کرد و نقص و استکمال **بسی**
را در یابد بقا کمال و جمال دو جمال را و را که کند از آن بزرگ
و در شرف او بزد سابقه عنایت استقبال او کند اول جمال
و جدت افعال بروز ظاهر شود چون در حفاطه افعال تکلم
کرد و جمال صفات منکشف شود چون در کاشف صفات
رسوخ باید جمال ذات بجا نماید محبت اتی محقق کرد
ابو این باشد بروی مفتوح شود و خود در لمن اولی
آخره یک حقیق است که ظاهرش جویم جمیع شیوانات و عبارت
براطنش بجا کرد حقایق علم امتیاز یافت و جویم تا حکام
حقایق علم باطنی منبغ کف ایمان حاضر بر تقنین پذیرفت
بر هر چه که زد او را باید دور هر چه بنگرد او را ایندیم خط
و وحی در شهود و خود کند **بسی** در سینه نمان تو بود **بسی**
در عین ایمان تو بود **بسی** غافل عمر ز جهل نزلت ان محبت **بسی**